

Kl. 14:07

Formanden:

Der er ikke ønsker om korte bemærkninger, tak til hr. Lennart Damsbo-Andersen. Så er det hr. Bent Bøgsted som ordfører.

Kl. 14:08

(Ordfører)

Bent Bøgsted (DF):

Jeg må sige, at i det her beslutningsforslag, som Enhedslisten er kommet med, er der mange gode tiltag, som Dansk Folkeparti også er enige i, bl.a. vedrørende konfliktretten. Det er jo også en opfølgning på den debat, vi havde vedrørende Lissabontraktaten, hvor der var snak om en protokol, der skulle sikre den danske model. Det samme gælder nogle af de tiltag vedrørende oplysningspligt og skiltning. Der er rigtig mange gode tiltag, som Dansk Folkeparti fuldt ud kan støtte, men der er trods alt også noget, som gør, at vi ikke er så glade for forslaget. Der er bl.a. opstrammingerne på arbejdsmiljøområdet med at hæve bødestørrelsen, som Dansk Folkeparti ikke er interesseret i, og der er det her med anerkendelsesdirektivet, som jo er gennemført. Det er vi med i, og vi har gennemført en sikring af, at dem med en udenlandsk uddannelse bliver stillet over for de samme krav som dem, der er uddannet her i Danmark.

Men jeg synes, at det er et positivt forslag, som viser, at der er behov for at gøre noget for at sikre, at vi kan beholde den danske model, trods det at der er mange, der prøver på at undergrave den nede i EU. Så det er et positivt forslag, men på grund af, at der er et par dele deri, som vi ikke lige synes om, er det sådan et både-og-forslag med rigtig mange positive ting i, som vi fuldt ud kan bakke op om, men forslaget som helhed kan vi desværre ikke bakke op.

Kl. 14:09

Formanden:

Der er ikke ønske om korte bemærkninger. Tak til hr. Bent Bøgsted. Næste ordfører er hr. Karsten Hønge.

Kl. 14:10

(Ordfører)

Karsten Hønge (SF):

Siden udvidelsen af EU med de nye medlemslande fra Østeuropa har danske fagforeninger haft fast arbejde. I den samme periode har også tyske firmaer og lønarbejdere vist stor interesse for at arbejde i Danmark. Udvidelsen af EU er jeg sikker på på længere sigt vil blive en gevinst for os alle sammen både i demokratisk og i økonomisk forstand, men her og nu må vi også sige,

at det giver os en række store udfordringer, især når pengemænd og danske mellemhandlere fra Østeuropa ser mulighed for en hurtig profit ved at bruge underbetalte ansatte.

Udenlandske firmaer og lønarbejdere er velkomne i Danmark, men de har ikke noget at gøre her, medmindre de respekterer danske fagforeninger, vores overenskomster og vores arbejdsmiljølovgivning. Konkurrencen om job skal ske på fair og lige vilkår og ikke ved et race mod bunden, hvor det handler om at sælge sig selv så billigt som muligt. Og hvis vi ikke er vågne nu, kunne man med rette senere bebrejde os for at have sovet i timen, mens det danske arbejdsmarked i øvrigt blev sat på udsalg. Får vi ikke styr på det her område, så vil konsekvenserne for hele samfundet på lidt længere sigt blive fuldstændig uoverskuelige. Erfaringerne fra Tyskland og England viser risikoen ved ikke i tide at tage fat på udfordringerne, for i de lande er lønningerne under pres, og fagforeningerne er på hælene.

Der findes selvfølgelig mennesker, der synes, at det er rigtig dejligt med sådan en røverkapitalisme, men indsatsen i det her pokerspil er altså selve den danske måde at indrette arbejdsmarkedet på. Velfærd handler altså ikke bare om skat, overførselsindkomster og offentlig service. For ganske almindelige lønmodtagere er velfærd i høj grad et spørgsmål om trygge og velordnede forhold på arbejdsmarkedet.

Derfor er det ikke bare en fagforeningssag, men det er simpelt hen en folkesag, når fagbevægelsen stiller sig i spidsen for at forsvare vores velfærdssamfund og den danske måde at indrette arbejdsmarkedet på. Fagbevægelsen udfører her for egne midler den kæmpestore opgave til glæde for hele samfundet. Det er jo strengt taget ikke holdbart i længden. Hvorfor skal alene fagbevægelsens medlemmer ved deres eget kontingent finansiere den her indsats? På et tidspunkt tror jeg det bliver nødvendigt at finde ud af, hvordan vi i øvrigt fra samfundet generelt kan hjælpe til. For at klare opgaven har fagbevægelsen, politiet, Arbejdstilsynet og SKAT brug for forskellige slags værktøjer. Og sådan et værktøj kom jo på plads her 1. maj, da beslutningen om oprettelse af et register for udenlandske virksomheder blev ført ud i livet. Alt for mange kræfter er siden 2004 blevet brugt på at lege røvere og soldater – eller i virkeligheden var det måske snarere sådan en slags gemmeleg mellem fagbevægelsen, myndighederne